

Endvidere foretoges under Sagens Behandling i Folketinget den meget væsentlige Ændring i den hidtil gældende Ordning, at samtlige Kommuner af en vis Størrelse har faaet *Pligt* til at tilvejebringe en Byplan, ligesom de kommunale Myndigheder har det efter svensk Ret.

Ifølge § 2 bestaar en Byplan af en *Vedtægt*, indeholdende de Bestemmelser vedrørende Omraadets Bebyggelse eller Anvendelse i øvrigt, som skal være gældende, bilagt med de nødvendige Kort og Plantegninger, om fornødent med Højdeangivelser.

I en *Byplan* kan der træffes Bestemmelser om:

1. *Vejes Beliggenhed*, Retning og Bredde, *Byggelinier* og Hjørneafskæringer, Vejes indbyrdes Tilslutning, samt om, at der fra de til planlagte Hovedveje grænsende Arealer ikke skal have Adgangs- eller anden Façaderet til Vejene;
2. Beliggenheden af *Torve* og andre til almindelig Færdsel bestemte Pladser;
3. Beliggenheden af *Spor- og Ledningsanlæg*;
4. Beliggenheden af *offentlige Bygninger og Anlæg*, derunder Sports- og Legepladser, Flyvepladser, Havnearealer, Lystanlæg, Parker samt Kirkegaarde;
5. *Bebyggelsesarter* og deres Fordeling paa Omraadet, derunder i Henseende til Benyttelse, saasom til Bolig-, Forretnings- eller Industriformaal;
6. Byggegrundenes *Dybde, Bredde og Arealindhold*;
7. *Bebyggelsens Beliggenhed* og Udstrækning paa Grundene og om Bygningers indbyrdes Afstand;
8. Bebyggelsens *ydre Udformning*, saasom i Henseende til ensartede Højder og Tagformer;
9. *Bevaring af et Omraade* i Overensstemmelse med dets hidtidige Karakter i Henseende til Bebyggelse og Beplantning.

Bestemmelserne herom slutter sig til de tilsvarende Regler i den gamle Lovs § 2, men indeholder i forskellige Henseender en yderligere Udbygning eller Specifikation af disse, særlig paa Punkter, hvor de hidtidige Reglers Knaphed enten har begrundet eller kunde begrunde Tvivl om deres Rækkevidde.